

Скритата история на четиридесети стих — номер три

*Неделният закон и пророческото пътуване: от Патриотичния акт
до последното изпитание*

Jeff Pippenger
2024-09-22

„Чрез указа, налагащ установяването на папството в нарушение на Божия закон, нашата нация ще се отдели напълно от правдата. Когато протестантизмът простре ръката си през бездната, за да хване ръката на римската власт; когато посегне над пропастта, за да се ръкува със спиритизма; когато под влиянието на този троен съюз нашата страна отхвърли всеки принцип на своята Конституция като протестантско и републиканско управление и създаде условия за разпространяването на папски лъжи и заблуди, тогава можем да знаем, че е дошло времето за чудотворното действие на Сатана и че краят е близо.“

„Както приближаването на римските войски беше за учениците знак за предстоящото разрушение на Йерусалим, така и това отстъпление може да бъде за нас знак, че пределът на Божието дълготърпение е достигнат, че мярката на беззаконието на нашия народ е препълнена и че ангелът на милостта е на път да отлети, за да не се върне никога вече. Тогава Божият народ ще бъде потопен в онези сцени на скръб и бедствие, които пророците са описали като времето на Якововата скръб. Виковете на верните, преследвани люде се издигат към небето. И както кръвта на Авел викаше от земята, така и от гробовете на мъчениците, от морските бездни, от планинските пещери, от манастирските сводове се надигат гласове, които викат към Бога: „Докога, Господи, свети и истинни, не ще съдиш и не ще отмъстиш за кръвта ни на живеещите по земята?“

„Господ извършва Своего дело. Цялото небе е в движение. Съдията на цялата земя скоро ще се издигне и ще защити Своята оскърбена власт. Белегът на избавление ще бъде поставен върху мъжете, които пазят Божиите заповеди, които почитат Неговия закон и които отказват белега на звяра или на неговия образ.

„Бог е разкрил какво предстои да стане в последните дни, за да може Неговият народ да бъде подготвен да устои срещу бурята на съпротива и гняв. Онези, които са били предупреждени за събитията, които са пред тях, не бива да седят в спокойно очакване на идващата буря, утешавайки се, че Господ ще закриля Своите верни в деня на скръбта. Ние трябва да бъдем като човеци, които чакат своя Господ — не в бездейно очакване, а в усърден труд, с непоколебима вяра. Сега не е време да допускаме умовете ни да бъдат погълнати от неща с второстепенно значение. Докато хората спят, Сатана дейно урежда нещата така, че Господният народ да не получи милост или справедливост. Неделното движение сега си пробива път в тъмнината. Водачите прикриват истинския въпрос и мнозина, които се присъединяват към движението, сами не виждат накъде се насочва

това подводно течение. Неговите заявления са кротки и привидно християнски, но когато проговори, то ще разкрие духа на змея. Наш дълг е да сторим всичко по силите ни, за да предотвратим заплашващата опасност. Трябва да се стремим да обезоръжаваме предразсъдъка, като се представяме пред хората в правилна светлина. Трябва да поставяме пред тях действителния спорен въпрос, като така издигаме най-действен протест срещу мерките за ограничаване на свободата на съвестта. Трябва да изследваме Писанията и да бъдем способни да дадем основанието за нашата вяра. Пророкът казва: „Нечестивите ще вършат нечестие; и никой от нечестивите няма да разбере; а разумните ще разберат.“ Свидетелства, том 5, 451, 452.

Когато „неделното движение“ „проговори, то ще разкрие духа на змея“. Четирите абзаца посочват, че при неделния закон Съединените щати „ще се отделят напълно от правдата“. При неделния закон „дошло е времето за чудотворното действие на Сатана“. При неделния закон се осъществява тройният съюз. При неделния закон Съединените щати „се отричат от всеки принцип на своята Конституция като протестантско републиканско правителство“, а също и „създават условия за разпространяването на папски лъжи и заблуди“. Този неделен закон е „знак за нас, че пределът на Божието дълготърпение е достигнат, че мярката на беззаконието на нашия народ е пълна и че ангелът на милостта е на път да отлети, за да не се върне никога“. Този знак бе предобразен чрез предупреждението, дадено от Исус, което посочва мерзостта на запустението, за която говори пророк Даниил. Именно там се изпълнява молитвата, отправена от мъчениците под петия печат, които питат: „До кога, Господи, свети и истинни, няма да съдиш и да отмъстиш за кръвта ни на ония, които живеят по земята?“ Също така именно при този ориентир неразумните и мъдрите девици изявяват своя характер.

При неделния закон Съединените щати „се отказват от всеки принцип на своята Конституция“. Периодът от време, през който това дело се извършваше, започна с Патриотичния акт през 2001 година. Периодът от 2001 година до неделния закон представлява прогресивен процес на отхвърляне на Конституцията. Този прогресивен процес съответства на пророческата линия, в която се осъществява образуването на образа на звяра. Линията на образа на звяра може да изглежда малко по-сложна, но тази сложност си заслужава да бъде разбрана. Това, което усложнява линията на образа на звяра, е, че тя представлява две линии.

За земния звяр двете линии са роговете на републиканизма и протестантизма. Тези два рога се съединяват в отношение между църква и държава и така осъществяват образуването на образа на звяра. Следователно линията на образуването на образа на звяра съдържа две линии в рамките на една линия, защото републиканският и протестантският рог вървят успоредно един на друг през историята, но техните отделни линии също имат свое собствено пророческо свидетелство, което трябва да понесат. Една пророческа линия, с два успоредни предмета, е по-сложна от простото отбелязване на ориентирите на политическите действия, които представляват говоренето, свързано с Конституцията.

Двете линии на републиканския и протестантския рог се усложняват допълнително от пророческия факт, че в рамките на републиканския рог се намира историята на борбата между продължаващите робството демократи и противоробските републиканци; и още, че в рамките на протестантския рог протича непрестанен процес на изпитване, който следва мъдрите и неразумните девици в историята на протестантския рог. И все пак е от изключителна важност да се утвърдим в тези истини.

В рамките на линията, представена от двата рога на земния звяр, се съдържа паралелната илюстрация за формирането или на характер на Христос, или на характер на Сатана, което е равнозначно на формирането или на образ на Христос, или на образ на звяра; защото в този контекст „звярът“ представлява сътворено същество в противоположност на Твореца. Формирането на тези качества се извършва вътрешно сред всички хора, защото, когато благодатното време приключи, ще има само две категории. Формирането се извършва и външно чрез съюза между папската власт и Организацията на обединените нации.

И тъй, времето на изпитанието за формирането на образа на звяра започна през 2001 година и завършва със закона за неделята в Съединените щати. В този период пророческата история на двата рога на земния звяр илюстрира вътрешен и външен спор в рамките на съответните рога, било то религиозен или политически, а също и борба между самите два рога.

Неделният закон в Съединените щати представлява предупреждението за бягство, което Исус посочи като „мерзостта на запустието“. Неделният закон в Съединените щати е заключението на периода, започнал през 2001 година. Патриотичният акт беше „мерзостта на запустието, за която говори Даниил“, и беше посочен от Исус като знак за бягство от идващо разрушение.

Патриотичният акт включва пророческата светлина от 1888 г. и законопроекта „Блеър“. Следователно Патриотичният акт пророчески съдържа и предобраза на неделния закон, така че периодът, започващ от 2001 г., започва с неделен закон, както е предобразен от 1888 г. — законопроектът „Блеър“, 2001 г. — Патриотичният акт, и завършва с неделния закон.

Предупреждението да се бяга от градовете през 2001 г. предобразява предупреждението да се излезе от Вавилон при неделния закон. Съдът, доведен върху Съединените щати при неделния закон, предобразява съда, доведен върху целия свят, когато Михаил се изправи и човешкият изпитателен срок приключи. Подписът на Христос като Алфа и Омега многократно е представен в истините, представени от законопроекта Блеър през 1888 г., и във всичко, което 1888 г. представлява, повтарящо се през 2001 г.

2001 г., което бе предобразено от 1888 г., представлява не само знака за бягство, представен чрез мерзостта на запустието, но бе представено и от 66 сл. Хр. и обсадата на Цестий. Обсадата на Тит през 70 сл. Хр. представлява неделния закон в Съединените щати. Неделният закон в Съединените щати е представен от 321 г. и първия неделен закон на Константин, а 538 г. представлява времето, когато последният народ на земята се подчинява на белега на звяра.

2001 г. е 1888 г., Цестий и 66 сл. Хр. Неделният закон е Тит и годините 70 и 321. 2001 г. е също и кръщението на Исус, и Неговото слизание в Откровение, глава десета, на 11 август 1840 г. Всички тези символи допринасят за линията на Конституцията.

Пророческата история на Съединените щати върви успоредно с историята на адвентизма. През 1798 г. папството получи смъртоносната си рана, а 1798 г. бе времето на края, когато онази част от пророчествата на Даниил, която се отнасяше до историята на първия и втория ангел от Откровение 14, бе разпечатана. Там, в 1798 г., е отбелязано пророческото начало на адвентизма, а през 1798 г. земният звяр с агнешки рога стана шестото царство на библейското пророчество.

1798 г. бе предшествана от три пророчески ориентира, свързани с линията на земния звяр, а следователно и с говоренето на Съединените щати и с Конституцията на Съединените щати. Тези три ориентира бяха Декларацията за независимост, провъзгласена през 1776 г., след това Конституцията през 1789 г., а след това Законите за чужденците и подстрекателството от 1798 г.

Тези три ориентира се отнасят до пророческата линия на Конституцията и отбелязват началото на шестото царство от библейското пророчество. Неделният закон е краят на царуването на шестото царство от библейското пророчество и следователно по пророческа необходимост трябва да има три ориентира, които предшестват края, както е предобразено от трите ориентира, предшестваха началото.

През 2001 г., при падането на кулите, Патриотичният акт е представен като прообразно съответстващ на Блеървия законопроект от 1888 г., заедно с явния бунт на ръководството на адвентизма на Генералната конференция в Минеаполис. Един бунт, за който един ангел каза на сестра Уайт, че е представен като прообразно съответстващ на бунта срещу Моисей от Корей, Датан и Авирон, е също така представен като прообразно съответстващ на кръщението на Христос през 27 сл. Хр., ограничаването на исляма на 11 август 1840 г. и Декларацията за независимост през 1776 г., както и на „мерзостта на запустението, за която е говорил пророк Даниил“ като знак за бягство от идващия гняв, представена от Цестий и 66 сл. Хр.

Ако все още можете да си спомните, че пророческата линия, която сега разглеждаме, е линията на Конституцията на Съединените щати, всички горепосочени пророчески линии допринасят за и утвърждават пророческата тема, представена от линията на Конституцията. И все пак линията, която изглежда е най-взаимосвързаната, е линията на формирането на образа на звяра. Образът на звяра е образ на папския звяр, който е представен като звяр с жена, царуваща над звяра, което е съчетанието на църква и държава, при което църквата контролира взаимоотношението. За да могат Съединените щати да формират образ на звяра, отстъпилото протестантство трябва дотолкова да овладее управлението, че то да приеме и да наложи религиозни постановления, а в крайна сметка — и неделния закон.

Когато процесът на образуване на образа на звяра бъде осъществен, Конституцията, написана с върховен принцип, който Томас Джеферсън формулира като „отделяне на

църквата от държавата“, трябва да бъде преобърната. Когато протестантският рог има властта да насочва републиканския рог да налага религиозни постановления, самото сърце на Конституцията бива разкъсано; така имате пророческата връзка между линията на Конституцията и линията на образа на звяра.

Периодът, в който се образува образът на звяра, започна през 2001 година с Патриотичния акт и завършва при неделния закон, когато белегът на звяра бива наложен. През този период късният дъжд се поръсва, защото късният дъжд започва да се излива, когато могъщият ангел от Откровение осемнадесета глава слиза и осветява земята със славата Си, което, според Сестра Уайт, щеше да се случи, когато големите сгради на Ню Йорк Сити бъдат съборени чрез едно докосване от Господа.

„Късният дъжд трябва да се излее върху Божия народ. Могъщ ангел трябва да слезе от небето и цялата земя да се озари от неговата слава.“ Review and Herald, April 21, 1891.

Периодът на поръсването с късния дъжд представлява период от време, през който житото и плевелите на последното поколение на адвентизма биват пресявани и очиствани. Това пресяване и очистване завършва при неделния закон, и мъдрите девици, които притежават маслото, когато настъпи кризата на неделния закон, биват запечатани, а след това Светият Дух се излива без мярка, докато Михаил се изправи и човешкото време на изпитание приключи.

По време на формирането на образа на звяра в Съединените щати късният дъжд ще ръси, а по време на формирането на образа на звяра в света късният дъжд ще се излива без мярка.

През 2001 г. започна изпитанието на лаодикийската Църква на адвентистите от седмия ден, предобразено от протестантите на 11 август 1840 г. и от древния Израил, когато Христос бе кръстен.

„Времето на изпитанието е вече непосредствено пред нас, защото силният вик на третия ангел вече е започнал в откриването на Христовата правда, Изкупителя, Който прощава греха. Това е началото на светлината на ангела, чиято слава ще изпълни цялата земя.“ Избрани вести, книга 1, 362.

Последният изпитателен процес за народа на предишния завет започва, когато светлината на ангела от Откровение осемнадесета глава започва да представя Неговата вест. Неговата вест е представена също и в първите три стиха на осемнадесетата глава на Откровение, а според Сестра Уайт тези три стиха се изпълниха, когато големите сгради на Ню Йорк Сити се срутиха.

Тогава започна изпитателният процес, както е представен от Йоан в десета глава на Откровение. Изпитът беше дали ще вземете малката книжка, която беше в ръката на ангела, и след това ще я издате. През този период на изпитване, докато късният дъжд се поръсва, той пада само върху онези, които избират да вземат малката книжка и да я издат.

„Мнозина в голяма степен не са успели да приемат ранния дъжд. Те не са получили всички благословения, които Бог така е предвидил за тях. Очакват недостигът да бъде попълнен от късния дъжд. Когато бъде излято най-богатото изобилие на благодат, те възнамеряват да отворят сърцата си, за да го приемат. Те правят ужасна грешка. Делото, което Бог е започнал в човешкото сърце, като му дава Своята светлина и познание, трябва непрестанно да напредва. Всеки човек трябва да осъзнае собствената си нужда. Сърцето трябва да бъде изпразнено от всяко осквернение и очистено за обитаването на Духа. Чрез изповядване и оставяне на греха, чрез усърдна молитва и посвещение на самите себе си на Бога, ранните ученици се подготвиха за изливането на Светия Дух в Деня на Петдесетница. Същото дело, само в по-голяма степен, трябва да бъде извършено сега. Тогава човешкият деятел трябваше само да поиска благословието и да чака Господа да усъвършенства делото относно него. Бог е Този, Който започна делото, и Той ще завърши Своето дело, като направи човека съвършен в Исус Христос. Но не трябва да има никакво пренебрегване на благодатта, представена чрез ранния дъжд. Само онези, които живеят според светлината, която имат, ще получат по-голяма светлина. Ако не напредваме ежедневно в проявяването на действителните християнски добродетели, няма да разпознаем проявленията на Светия Дух в късния дъжд. Той може да се излива върху сърца навсякъде около нас, но ние няма да го различим или приемем.“ Свидетелства към проповедниците, 506, 507.

Онези, които приеха вестта от 2001 година, получаваха вест, подходяща за онзи период, но трябваше да бъдат изпитани, за да се прояви дали наистина са усвоили вестта в опитност, подготвена за Божия печат. Следователно през този период късният дъжд е представен като ръсене, защото житото и плевелите все още са заедно. Ето защо Сестра Уайт казва: „Той може да пада върху сърца навсякъде около нас, но ние няма да го различим или приемем.“ Когато мъдрите бъдат отделени от неразумните, тогава късният дъжд се излива без мярка, както беше при Петдесетница, която е предобраз на неделния закон.

„Отново, тези притчи учат, че след съда няма да има никакво време на благодат. Когато делото на евангелието бъде завършено, незабавно следва отделянето между добрите и злите, и участва на всяка група е завинаги определена.“ Притчи Христови, 123.

Периодът на поръсването на късния дъжд, последван от период, когато късният дъжд се излива без мярка, също са представени като два периода, в които съдът се извършва върху Божия народ. Първият период на съд върху Божия народ започна с Божия дом на 11 септември 2001 г.; а при неделния закон съдът тогава се извършва за другото Божие стадо, което откликва на или отхвърля силния вик на третия ангел, започващ при неделния закон в Съединените щати и завършващ, когато Михаил се надигне и човешкото благодатно време приключи.

Двата периода на късния дъжд, които са и двата периода на съда, който започва от Божия дом и след това преминава към другото Божие стадо, са също и двата периода на формирането на образа на звяра.

В рамките на първия от онези два пророчески периода, когато съдът се излива върху Божията църква, а също и върху Съединените щати, се намира именно същата история, в която и републиканският рог, и протестантският рог биват съдени. Точно там, където лаодикийският адвентизъм е избълван от устата на Господа, Съединените щати изпълват чашата на своето изпитателно време и националната разруха се стоварва върху народа, а тогава Сатана се явява и започва своето чудно дело. Стоте четиридесет и четири хиляди са запечатани и издигнати като знаме при неделния закон.

Съобщава ни се, че е невъзможно да се даде каквато и да било представа за „опитността на Божия народ, който ще бъде жив на земята, когато небесната слава и повторението на гоненията от миналото се слепят“.

„Сатана е прилежен изучовател на Библията. Той знае, че времето му е кратко, и във всяко отношение се стреми да противодейства на делото на Господа върху тази земя. Невъзможно е да се даде каквато и да било представа за опитността на Божия народ, който ще бъде жив на земята, когато небесната слава и повторението на гоненията от миналото се съчетаят. Те ще ходят в светлината, която изхожда от Божия престол. Посредством ангелите ще има непрестанно общение между небето и земята. А Сатана, заобиколен от зли ангели и претендиращ, че е Бог, ще върши всякакви чудеса, за да измами, ако е възможно, и самите избрани. Божият народ няма да намери своята безопасност в извършването на чудеса, защото Сатана ще подражава на чудесата, които ще бъдат извършвани. Изпитаният и проверен Божий народ ще намери силата си в знака, за който се говори в Изход 31:12–18. Те трябва да заемат своята позиция върху живото слово: „Писано е“. Това е единствената основа, върху която могат да стоят сигурно. Онези, които са нарушили своя завет с Бога, в онзи ден ще бъдат без Бог и без надежда.“ Свидетелства, том 9, 16.

Повторението на гоненията от миналото започва със закона за неделята в Съединените щати, защото Сатана започва своето чудотворно дело в това време, а мъдрите девици, които вече са били „изпитани и проверени“, тогава ще „ходят в светлината, изхождаща от престола на Бога“. Това ще се осъществи чрез служението на ангелите, защото „чрез ангелите ще има постоянно общение между небето и земята“.

„Помазаните, които стоят при Господа на цялата земя, заемат положението, някога дадено на Сатана като покриващ херувим. Чрез святите същества, които обкръжават Неговия престол, Господ поддържа постоянно общение с жителите на земята. Златният елей представлява благодатта, с която Бог непрестанно снабдява светилниците на вярващите, за да не примигват и да не угасват. Ако не беше това свято масло, което се излива от небето чрез вестите на Божия Дух, оръдията на злото биха имали пълен контрол над хората.

„Бог бива безчестен, когато не приемаме вестите, които Той ни изпраща. Така ние отказваме златното масло, което Той би излял в душите ни, за да бъде предадено на онези, които са в тъмнина. Когато дойде призивът: „Ето, младоженецът иде; излезте да го посрещнете“, онези, които не са приели святото масло, които не са пазили благодатта

на Христос в сърцата си, ще открият, както неразумните девици, че не са готови да посрещнат своя Господ. Те нямат в себе си сила да придобият маслото и животът им е съсипан. Но ако се иска Святият Дух на Бога, ако умоляваме, както направи Моисей: „Покажи ми славата Си“, Божията любов ще се излее в сърцата ни. Чрез златните тръби златното масло ще бъде предадено на нас. „Не чрез сила, нито чрез мощ, а чрез Духа Ми, казва Господ на Силите.“ Като приемат светлите лъчи на Слънцето на правдата, Божиите чеда светят като светили в света.“ Review and Herald, July 20, 1897.

Мъдрите са онези, които са запечатани в Откровение, глава седма, и Езекиил, глава девета, и които са противопоставени на неразумните, които безчестят Господа, като отказват „вестите, които Той изпраща“. Неразумните са онези, „които са нарушили завета си с Бога и които в онзи ден ще бъдат без Бога и без надежда“. Тези две групи бяха изпитани и доведени до момент, в който проявиха характера си въз основа на това дали приеха или отхвърлиха вестта на часа. Вестта на часа от 11 септември 2001 година насам е вестта за късния дъжд.

Вестта на късния дъжд се разпознава чрез методологията „заповед след заповед, правило след правило“, както е изложена в двадесет и осма глава на Исая. Методологията „заповед след заповед, правило след правило“ е определеният от Бога метод за библейско изследване, и следователно да се отхвърли тази методология означава не само да се отхвърли вестта, представена чрез прилагането на „заповед след заповед, правило след правило“, тук малко и там малко, но и да се отхвърли Даващият тази методология.

Поради боговдъхновените параметри, разкрити в процеса на изпитване, който води до запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, е очевидно, че единственият начин, по който едно Божие дете може да премине през онази история, в която „небесна слава и повторение на миналите гонения са преплетени“, е да се намира в опитност, при която светлината от Божия престол може да бъде разпозната. Тя трябва да бъде разпозната, иначе е безполезна и ние сме изгубени.

„Не бива да чакаме късния дъжд. Той идва върху всички, които ще разпознаят и присвоят росата и пороите на благодатта, които падат върху нас. Когато събираме останките от светлина, когато ценим сигурните милости на Бога, Който обича да Му се доверяваме, тогава всяко обещание ще се изпълни. [Цитиран Исая 61:11.] Цялата земя трябва да се изпълни със славата на Бога.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, том 7, 984.

В периода, който започна, когато ангелът от Откровение осемнадесета изпълва цялата земя със Своята слава, започвайки на 11 септември 2001 г., късният дъжд е дошъл само „върху“ онези, „които“ са „разпознали и присвоили росата и пороите на благодатта, които“ „падат върху нас“. „Голямата грешка“, посочена по-рано от Сестра Уайт, беше в това, че неразумните девици мислеха, че могат да чакат, докато късният дъжд бъде излян без мярка, защото тогава смятаха, че ще могат да наваксат. Но не е така; само онези, които израстват в разбирането си за Божието пророческо Слово, получават повече светлина.

Като завършваме тази статия, въпросът, който желая да открия, е свързан с целта на времето на изпитание, в което се намираме сега. Ако искаме да „ходим в светлината, която излиза от Божия престол“ във времето, когато гоненията от миналото се повтарят, ще трябва да усвоим пророческото Слово преди настъпването на кризата.

В първа глава Даниил и тримата достойни мъже вече бяха завършили обучението си, преди да влязат, за да бъдат изпитани от Навуходоносор. В продължение на четиридесет дни Христос откриваше пророческото Слово за разбирането на учениците преди десетте дни, през които учениците усъвършенстваха своето единство. След това дойде Петдесетница, която е образ на неделния закон.

В третата глава на Даниил Седрах, Мисах и Авденаго известиха Навуходоносор, че не се нуждаят от допълнително време, защото вече бяха взели твърдо решение какво трябва да сторят във времето на изпитанието чрез неделния закон. Тяхната вяност бе възвеличена, когато ходиха в пещта с Христос, и вестта, в която вече се бяха утвърдили преди изпитанието, бе занесена по целия тогава познат свят от всички гостуващи високопоставени лица, които станаха свидетели на чудото в пещта.

Ще продължим тези разсъждения в следващата статия.